

Poslední minuty

Albert sed?l ve sv? kancel??i na bytov?m katastru a nep??tomn? hled?l na dv? kupky pap?r? a spis?. V kup? kter? m??ila bezm?la jeden metr byl soupis ?adatel? o byt.

Druh? kupka byla o poz?n? men??, asi deset centimetr?. Byl v n? seznam voln?ch byt? a parcel. Albert na toto ne?t?st? hled?l u? deset minut a p?em??lel, kolik lid? si bude muset otev??t ob?lku se ?patnou zpr?vou.

Nevydr?el to a ??hl do ?uplete pro whisky. A? tak byla roce 2077 kritick? bytov? situace. Kdysi byl tohle fajn job. Jedin? Albert rozhodoval o tom, kdo dostane byt a kdo si po?k?. ?platky se jen hrnuly. Te? u? si mus? tahat pr?ci dom? a za??n? to tady nen?vid?t. Nalil si sklenici a? po vrch?

Pod?val se z okna. Slunce p?lilo do st?n mrakodrap? Philadelphia a miliony lid? v ulic?ch sp?chaly dom? z pr?ce. Albert tu m?l b?t je?t? dv? hodiny. Popadl prvn? spis ?adatele, otev?el ho a zase zoufale odhodil. M?l dnes ?patn? den. V?ude se rozje?ely sir?ny.

Lid? na ulic?ch se ani nezastavili. Vzhl?dli k nebes?m a zase ?li d?l, i kdy? ze stanovi?t? n?rodn? gardy a civiln? obrany vyb?ali p??slu?n?ci. Vyb?ali u? pot?et? v tomto t?dnu.

"To snad ne?" povzdechl si Albert a dal hlavu do dlan?. Cht?lo se mu sp?t. Rozdrn?el se telefon.

"Odbor bytov?ho rozd?", na?al su?e v?tu. "Popadni auto a rodinu a je? do krytu!!!", bylo sly?et v telefonu, i p?es rachot jak? byl na druh? stran?.

Osoba kter? volala Albertovi byl Robin Stevens, plukovn?k na raketov? z?kladn? v Baltimore. Byl to Albert?v tch?n.

"Pros?m? Co jsi ??kal?", t?zal se je?t? st?le nep??tomn? Albert.

"Ty pitom?e, copak v?m tam nehoukaj? sir?ny?! Odp?lili to, ti hajzlov? to odp?lili, mus?te okam?it? do krytu. Hned!!!"

"Kdo co odp?lil, co to ??k? tati?", ??kal Albert ale leccos u? mu za??halo doch?zet.

"??ani na n?s poslali v?echen sv?j atomovej arzen?l. A my ten sv?j odpalujeme pr?v? te?. Mus? okam?it? vyhledat ?kryt! M? n?co kolem ?ty?iceti minut. Hodn? ?t?st? synu?"

Albert zjesnil. Bylo mu jasn?, ?e kdy? to ??k? Robin, mus? to b?t pravda. Byl z?stupcem velitele z?kladny.

Popadl telefon.

"Ahoj mil??ku, kde te? jsi?" "Ahoj Alberte, jdu pro d?ti do ?kolky. P?edstav si, p?ed chv?l? jsem m?lem p?ip?lila?" "Zmlkn!!!"

"Te? poslouchej. Okam?it? zab?hne? pro d?ti a nikde se nebude? zastavovat. Po?k? mn? u obchodn?ho domu vedle ?kolky. Ne na parkovi?ti, p??mo u cesty. D?lej, jsem tam za deset minut."

"Ale Alberte, m??e? mi laskav? vysv?tlit, co se tady d?je?" "Ud?lej co jsem ti ?ekl, je v?lka.", odpov?d?l Albert r?zn? a zav?sil.

Mozek mu pracoval na pln? obr?tky. Vyb?hl z kancel??e.

"Ut?kejte se schovat, je v?lka!" zak?i?el na sekret??ku a vyb?hl na chodbu. Sjel z pades?t?ho patra a? do vypr?zdn?n?ch podzemn?ch gar??. Mezi t?mi p?r auty bylo i jeho. Te? poprv? skute?n? ch?pal, ?e neprohloupil, kdy? kupil auto na f?zn? pohon. Zb?sile se vy??til na ulici a projel k?i?ovatkou na ?ervenou. Silnice byly skoro pr?zdn?. Benz?n nebyl u? dva m?s?ce. Za j?zdy ob?as hodil okem na lidi v ulic?ch. V?t?ina ?la d?l svou cestou, sem tam se dal zahl?dnout vyd?en? ut?kaj?c? ?lov?k, ?i postava b??c? k centr?ln?mu Vaultu pod radnic?. Dojel a? k obcho??ku. Man?elka Tina u? s?la s ob?ma d?tmi u silnice.

"Nastup, rychle!!! D?ti, pohn?te sebou!!!"

Rodina se vt?snala do auta. Albert se?l pl?ed?l a? k podlaze a sedmimetrov? strojovna zb?sile vyrazila kup?edu. Tina zapla r?dio.

"Civiln? obrana v?z?v? k uk?zn?n?mu n?stupu do kryt?. Nepropadejte panice.", hl?silo m?stn? r?dio.

Podle situace na ulici skute?n? panice nikdo nepropadal. ?ivot ?el d?l.

"Vault pod m?stskou radnic? je zcela zapln?n. Pro sv?j ?kryt vyu?ijte Vaulty pod zimn?m stadionem, nemocnicemi a hlavn?m n?dra??m. Pop??pad? vyu?ijte star??ch kryt? pod star?mi domy. Opakujeme zpr?vu?"

Albert zaklel. Prudce zabrdil a sto?il v?z do protism?ru.

"Panebo?e, kam te? pojedeme?", zd?sila se Tina.

"Neboj, za m?stem je je?t? jeden Vault. Nen? sice je?t? zkolaudovan?, ale je v provozu. Byl ur?en pro p??slu?n?ky n?rodn? gardy a civiln? obrany. Ale snad tam bude m?sto."

"Jak o n?m v??"

"Od kolegy ze stavebn?ho ??adu, nav?c jeho syn je v n?rodn? gard?."

Polopr?zdn?mi d?lnicemi se ??tili na sever. Za patn?ct minut sjeli z cesty. R?dio p?estalo vys?lat. Ob?as p?edjeli t?k? vojensk? n?kla??k. Pak auto vydalo p?r divn?ch zvuk? a zastavilo. M??i? energie ukazoval nulu. Man?elka ml?ela a d?ti se v p?edtu?e n??eho zl?ho rozplakaly.

"Zatracen?, vystupujte, mus?me tam dob?hnout. Je to jen p?r kilometr?".

Albert popadl pod pa?i ?ty?letou Joan a rozb?hl se po cest?. ?estilet? Jimmy se s Tinou rozb?hli za nimi. Ut?kali ?ty?i sta metr?, ale ka?d? c?til ?e tohle tempo nevydr??. Ale jak? byla druh? mo?nost?

Ut?kali d?l. N?hle se za nimi ozvalo zatrouben? a vedle nich zabrdil vojensk? n?kla??k. Z m?sta spolujezdce na n? zavolal mlad? voj?k.

"Hej, ??fe, jdete taky sm?rem k Vaultu?"

"Jo", zasy?el Albert z posledn?ch sil."

"D?lejte, nasko?te si dozadu. Ale pohn?te.", pob?zel je mlad? d?stojn?k.

Tina vylezla do korby n?kla??ku a Albert j? pod?val d?ti. Kdy? ?idi? vid?l, ?e jsou uvnit?, prudce se?l?pl plyn. Albert se rozhl?dl. V korb? sed?lo asi dal??ch dvacet voj?k? a setr?vali v hlu?n?m rozhovoru. Hodn? z nich telefonovalo dom? nebo psali na pipboy?ch zpr?vy. Auto zabrdilo a voj?ci spo??dan? vystoupili.

St?li kus za lesem, na pl?ni p?ed horou. Na jej?m ?pat? se vyp?nala velk? betonov? p??stavba, ve kter? byl zasazen velik? masivn? vchod do vaultu. Na otev?en?ch dve??ch ?lo ??st ??slo 57.

P?ed Vautem st?lo n?kolik p??slu?n?k? civiln? obrany a n?rodn? gardy. Ti z n?rodn? gardy hl?dali s pu?kami dve?e p?ed malou skupinou civilist?, kte?? byli po jednom uv?d?ni rychl?m tempem do ?trob krytu. Tak fofrem, jd?te se schovat, zavelel sv?m voj?k?m d?stojn?k z kabiny a voj?ci z t?k?m dun?n?m p?edb?hli Alberta. Spole?n? dob?hli p?ed dve?e, kdy? p?il?tly dv? mal? helikopt?ry, zjevn? p?et?en?.

"Doprdele, to jsou mari??ci ze z?kladny.", zaklel jeden z voj?k?. Z helikopt?r se vysoukalo asi deset voj?k?. Jejich za?azen? bylo poznat. Svalnat? postavy. Speci?ln? v?lo?ky a perfektn? zbran?. V ruce zara?enou bojovou podp?rnou l?tku zvanou Psycho. Okam?it? se nahrnuli p?ed vchod.

"Tak zp?tka, byli jsme tady prvn?!!!", zastavil je r?zn? jeden z voj?k?.

Jeden z mari??k? na n?j nam??il samopal a vyst?elil. Voj?k se slo?il na zem. Okam?it? se tasily zbran?. Voj?ci m??ili na n?mo?n?ky a n?rodn? garda pro jistotu na ka?d?ho.

"To snad nemysl?te v?n?, dejte ty zbran? dol?!", vyz?val d?stojn?k mari??ky.

"Nebo co?!", odpov?d?li vztekle.

"Vy je zahod?te, pust?te n?s dovnit?."

"Mysl?te si, ?e kdy? jste mari??ci, ?e jste n?co v?c?", zahu?el temn? svalnat? ?ernoch s kulometem a do druh? ruky si vzal pistoli.

"Dost kec?, okam?it?", ?ekl velitel n?mo?n?k? ale nedo?ekl.

Jeho slova p?ehlu?il duniv? zvuk t?k?ho kulometu. B?hem jedn? sekundy se mari??ci octli na zemi vedle voj?ka. V?ichni se pod?vali sm?rem, ze kter?ho se ozvala st?elba. Na korb? n?kla??ku st?l? ?idi? op?en? o kulomet. V?ichni si

oddechli. Civilist? se nahrnuli dovnit? a Albert s rodinou se postavil ke vchodu. Mu? z civiln? obrany jej zadr?el.

"Promi?te, maxim?ln? kapacita je 1000 lid?. A je jich tam 997. Nem??ete dovnit?. Nesta?ily by filtry.

"Co te? budeme d?lat, te? jsme p?kn? v prdeli!!!" za?val jeden voj?k.

"No snad bychom tam m?li j?t my",p?em??lel nahlas dal??.

"Dr? hubu! Snad nechce? b?t jako ti n?mo?n?ci? P?jdou tam tihle, to je jasn?.",?ekl d?stojn?k a uk?zal na Tinu a d?ti. Tina okam?it? vohnala d?ti dovnit? a p?itiskla se k Albertovi. "Z?stanu tu",zoufale ?ekla.

"Nesmysl, p?jde? za d?tmi. V okol? je mnoho hlubok?ch jeskyn?, schov?m se tam a budu v bezpe??.",?ekl Albert a pol?bil Tinu.

Ta pak beze slova odb?hla dovnit?. Civilist? z civiln? obrany ve?li dovnit?.

"B?h s v?mi", ?ekl nejstar?? z nich a zapnul vys?la?ku.

"Zav??t."ohl?sil a velk? dve?e se pomalu za?aly zasouvat. Albert koukal na d?ti a Tinu a Tina a d?ti koukaly na Alberta. Pak je odd?lily t?i metry u?lechtil? oceli. Albert tam st?l a po??d koukal na ty dve?e.

"Tak hele, chlape, kde jsou ty jeskyn? o kter?ch jste mluvil? M?li bychom tam j?t, za chv?li tu bude p?kn? horko?",ozval se d?stojn?k.

"??dn? tady nejsou, lhal jsem. Jinak by ne?la dovnit?." ?ekl Albert zoufale.

Nikdo mu nevynadal, louku ovl?dlo mr?voln? ticho.

"Podporu??k Aaron Mason.",?ekl d?stojn?k a podal Albertovi ruku. "Albert Hawkins", usm?l se Albert.

Do?li na okraj louky a pohl?dli z kopce dol?. Z mraku smogu byla vid?t Philadelphia oz??en? podve?ern?m sluncem. "D?ky, ?e jste n?s vzal. Pro? jste to vlastn? ud?lal, u? tak jste m?l pln? auto?",zeptal se Albert.

"M?m ?enu a d?t?. Ale i kdybych nem?l, snad ka?d? by zastavil.",odpov?d?l Mason.

"Ka?d? ne, ale jsem r?d, ?e zrovna vy a ne ti n?mo?n?ci.",usm?l se Albert.

"Ka?dou chv?li by to tu m?lo b?t.",ozval se ?idi?.

"Ot?e n?, jen? si na nebes?ch?"mumlal si jeden voj?k.

"Z nebes p??jde n?co ?pln? n?co jin?ho. Bum!!!",odpov?d?l mu jin?, ale hlas u? se mu t??sl.

"M?me l?stky v prvn? ?ad?. Nebojte, vault to vydr??.",?ekl Mason Albertovi, kdy? vid?l jeho ustaran? obli?ej.

Ozvalo se vzd?len? bur?cen?.

"A je to tady.",?ekl su?e ?idi?.

Na nebi nad nimi p?elet?la raketa.

"A kurva.",zamlaskal svalnat? ?ernoch, kter? zrovna jedl ty?inku. "R?d jsem v?s poznal."?ekl Albert a st?le hled?l up?en? na m?sto.

"N?podobn?."

"?Amen.",domodil se voj?k a raketa zam??ila k zemi.

A najednou v?echno ztichlo, i pt?ci p?estali zp?vat a lidi d?chat.

Temn? zadun?n?, ostr? zvuk v?buchu a st?na z ohn? a d?mu se valila vst??c ho?e. ?ernoch do?v?kal, modl?c? voj?k je?t? pevn?ji sev?el k??ek, ?idi? polkl. Pak se v?echno vypa?ilo. Albert se p?edt?m pou?m?l.

Tina a d?ti byly v bezpe??, a jeho hromada spis? zmizela v ??ru.

Ode?el vcelku spokojen?.

www.psanci.cz